

Arrest

nr. 294 267 van 18 september 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 14 september 2023 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van 12 september 2023 tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 6 maart 2023 een verzoek tot internationale bescherming in.

1.2. Op 26 april 2023 richten de Belgische overheden een verzoek tot overname aan de Spaanse overheden op grond van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-verordening).

1.3. De Spaanse overheden stemmen op 4 mei 2023 in met het overnameverzoek, op grond van artikel 12.2 van de Dublin III-verordening.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie beslist op 26 juni 2023 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Tegen deze beslissing diende verzoeker een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), gekend onder het rolnummer RvV 296 519.

1.5. Op 12 september 2023 neemt de gemachtigde de beslissing tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van art. 51/5, § 4, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 is het voor het waarborgen van de effectieve overdracht noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens van de verantwoordelijke lidstaat te doen terugleiden.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Betrokkene heeft de termijn van vrijwillig vertrek (in de bijlage 26quater) niet nageleefd. De beslissing werd hem betekend op 26.06.2023, met een termijn van 10 dagen. Het verzoek tot nietigverklaring van deze beslissing heeft geen schorsende werking.

Betrokkene verklaarde in het hoorrecht van 12.09.2023 rugproblemen te hebben. De beoordeling van deze medische elementen in het licht van artikel 3 EVRM, in functie van de overdracht naar Spanje, werd reeds gemaakt in de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater) van 26.06.2023. Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan de verantwoordelijke lidstaat en dat zelfs de omstandigheid dat de verwijdering de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de verwijdering dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Betrokkene bracht in het kader van het hoorrecht op 12.09.2023, geen bijkomende elementen aan. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonde. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Spanje een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

De beoordeling van artikel 8 EVRM in functie van de overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat werd reeds gemaakt in de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater) van 26.06.2023.

Betrokkene bracht in het kader van het hoorrecht op 12.09.2023, bijkomende elementen aan. Betrokkene verklaart geen duurzame relatie of minderjarige kinderen in België te hebben. Een mogelijke schending van artikel 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Zodoende wordt het voor het waarborgen van de effectieve overdracht nodig geacht om betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING

In uitvoering van artikel 51/5, § 4, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient betrokkene vastgehouden te worden aangezien de terugleiding naar de grens van de verantwoordelijke lidstaat niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en wel op basis van volgende feiten :

3° De betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt in het kader van zijn betrekkingen met de overheden die belast zijn met de uitvoering van en/of het toezicht op de naleving van de reglementering inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Betrokkene werd op 18.07.2023 uitgenodigd voor een gesprek met een ICAM-coach over de toestand van zijn administratief dossier, de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de

mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek. Betrokkene is niet ingegaan op de uitnodiging. Hij bracht hiervoor geen geldige reden aan, noch trachtte hij een nieuwe afspraak vast te leggen.

4° De betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de overdrachtsmaatregel (bijlage 26quater) van 26.06.2023 die hem betekend werd. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing heeft uitgevoerd. Het verzoek tot nietigverklaring van deze beslissing heeft geen schorsende werking."

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, § 4, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terughoudingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid".*

In casu bevindt verzoeker zich in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringende karakter van de vordering wettelijk vermoed. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat in casu vast en wordt niet betwist door verweerder.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. In zijn tweede middel voert verzoeker onder meer de schending aan van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert in essentie aan dat als taal voor het onderzoek van de asielaanvraag het Frans werd bepaald, zodat, overeenkomstig artikel 51/4, ook het thans bestreden overdrachtsbesluit, als "daaropvolgende" beslissing, in het Frans diende te worden opgesteld.

Verzoeker benadrukt daarbij dat het onderzoek van de criteria en elementen ter aanwijzing van de verantwoordelijke lidstaat volledig in het Frans is verlopen.

2.3.2. Artikel 51/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming geschiedt in het Nederlands of in het Frans. De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied."

Niet betwist is dat als taal van het onderzoek in toepassing van artikel 51/4, § 2 van de Vreemdelingenwet het Frans werd bepaald (zie annexe 26 van 6 maart 2023). Evenmin wordt in de huidige stand van het geding betwist dat het hierop volgende 'Dublin-onderzoek', waarbij wordt bepaald welke Europese lidstaat voor de asielaanvraag verantwoordelijk is, deel uitmaakt van het 'onderzoek', bedoeld in artikel 51/4, § 1 van de Vreemdelingenwet. Het is relevant vast te stellen dat beslissing van 26 juni 2023 tot weigering van

verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) in het Frans werd opgesteld. Thans is dan ook slechts aan de orde of de beslissing tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat moet worden beschouwd als een “daaropvolgende beslissing tot verwijdering van het grondgebied”, zoals bedoeld in artikel 51/4, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Op 26 juni 2023 werd ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen, waarbij Spanje als verantwoordelijke lidstaat werd aangeduid. In de bestreden beslissing wordt vermeld dat verzoeker op 18 juli 2023 niet is ingegaan op de uitnodiging van de ICAM-coach aangaande vrijwillig vertrek.

De huidige bestreden beslissing tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat verwijst niet enkel naar het bestaan van de bijlage 26quater van 26 juni 2023, maar vermeldt ook dat verzoeker thans zal worden teruggeleid naar Spanje, waaraan de overname werd gevraagd. De Raad is van oordeel dat in die omstandigheden niet ernstig kan worden betwist dat de bestreden beslissing een maatregel is die uitvoering geeft aan de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) die werd genomen op 26 juni 2023. Aldus is de bestreden beslissing een ‘overdrachtsbesluit’ die volgt op het asielonderzoek en dient deze te worden beschouwd als een “daaropvolgende” beslissing tot verwijdering, zoals bedoeld in artikel 51/4, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Waar verweerder in zijn nota met opmerkingen opwerpt dat de bestreden beslissing geen “daaropvolgende” beslissing tot verwijdering van het grondgebied betreft en aangeeft dat verzoeker werd aangetroffen in het Vlaamse gewest zodat de bestreden beslissing conform de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van talen in bestuurszaken, dan ook in de taal van het gebied waar verzoeker woont, of verblijft, of wordt aangetroffen, diende te worden opgesteld, merkt de Raad op dat artikel 1, §1, 1° van dezelfde wet voorziet dat het taalgebruik kan worden geregeld door een andere wet.

Hoger werd reeds uiteengezet waarom te dezen artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet van toepassing is, dat als *lex specialis* in een door de Taalwetten in Bestuurszaken toegestane afwijking voorziet. De opmerkingen van verweerder en diens verwijzingen naar rechtspraak, die in de continentale rechtstraditie geen precedentenwerking geniet en waarbij niet in concreto wordt aangetoond dat de feitelijke en juridische elementen die aan de grondslag lagen van het genoemde arrest kunnen worden vergeleken met de elementen die onderhavige zaak kenmerken, doen dan ook geen afbreuk aan hogerstaande vaststellingen.

Het middel is in de aangegeven mate ernstig.

2.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Gelet op voorgaande vaststellingen en de ernstig bevonden grief die van openbare is, is voldaan aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Uit wat voorafgaat volgt dat is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden om over te gaan tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 12 september 2023 tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend drieëntwintig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

H. CALIKOGLU